

בע"א (נתניה) 27840-06-18 - טל חיים בר שאן נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 27840-06-18 - טל חיים בר שאן נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 27840-06-18

טל חיים בר שאן

נגד

עירית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[05.07.2018]

כבוד השופטת אתי כרייף

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט ובקשה לעיכוב הליכי גביה בעניין ברירת משפט שנרשמה לחובת המבקש בגין

השלכת פסולת במקום ציבורי ביום 9.12.15.

הודעת הקנס נשלחה למבקש ביום 31.1.6 לכתובתו הרשומה במשרד הפנים וחזרה בציון "העתיק מקום מגוריו למען לא ידוע".

בקשה לביטול הקנס הוגשה בחלוף המועד הקבוע בחוק, ביום 15.11.16 והמשיבה נערכה לבדיקה באמצעות תדפיס ממשרד הפנים, ממנו עלה כי כתובת מגוריו של הנאשם עד ליום 19.6.16 לא שונתה.

טיעוני המבקש

המבקש טען כי בעקבות שיחה עם הבנק הובא לידיעתו בדבר קיומו של עיקול על חשבונו לטובת עיריית נתניה הנובע מקנס אשר הוטל בגין השלכת קרטונים.

נטען כי מעולם לא קיבל את דו"ח העירייה לכתובתו מאחר והעתיק את המקום מגוריו, לטענתו הדו"ח נשלח לרחוב אנטוורפן 28 בנתניה, כתובתו הקודמת.

נטען כי מצילומי העירייה ניתן ללמוד על כתובתו החדשה, אולם העירייה בחרה להתרשל ולא לשלוח את הדו"ח לכתובת הרשומה על גבי הקרטונים וכי שמו של המבקש אשר נמצא על גבי קרטוני המשלוח, אין בו להעיד כי אכן המבקש השליכם.

עוד הוסיף המבקש, כי העבירה לא בוצעה על ידו או מי מבני משפחתו. הקרטונים אשר מגיעים במשלוח הסופר מקופלים ומושלכים בחדר האשפה בבניין, וככל הנראה חברת הניהול הוציאה את כל הקרטונים על מנת שייאספו במרוכז.

נטען כי במכתב המשיבה מיום 13.3.17 (נספח ו' מטעם המשיבה), נמסר כי בסיום בירור העניין, תשלח תשובה בדואר, אולם עד למועד זה קרי, 12.6.18 לא קיבל תשובה בנדון. המבקש מצרף את מכתבו למשיבה מיום 6.3.17 והמצורף לבקשתו דנן מיום 12.6.18.

טיעוני המשיבה

המשיבה מתנגדת לבקשה.

לטענתה המבקש הגיש בקשה לביטול הדו"ח בחלוף המועדים הקבועים בחסד"פ, רק ביום 15.11.16 (כ-10 חודשים לאחר משלוח הודעת הקנס אשר חזר בציון "העתיק מקום מגורים"). לפנים משורת הדין בקשה המשיבה כי ימציא תמצית רישום ממרשם האוכלוסין, אף ממנו עולה כי הודעת הקנס הומצאה כדן.

במכתב תשובה מיום 15.1.17 (בחלוף המועדים), לא נמצאה עילה לביטול תיק הגביה, גם מכתב זה כאמור נשלח למבקש והוחזר בציון "לא נדרש".

המבקש הגיש ביום 6.3.17 בקשה להישפט ומתגובת המשיבה ביום 13.3.17 נלמד כי בקשתו הועברה לבדיקה והליכי גביה מעוכבים עד למתן החלטה אחרת (נספח ו'). בהמשך ביום 23.4.17, נשלח למבקש מכתב נוסף (נספח ז') הדוחה את בקשתו להארכת מועד בחלוף המועדים, מכתב זה חזר אף הוא בציון "לא נדרש".

הגם שחלפו המועדים להישפט, ערעוריו של המבקש נבדקו פעם אחר פעם ונמצאו כלא מוצדקים, ומכתבי תשובה מפורטים הוחזרו בציון "לא נדרש".

לטענת המשיבה המבקש אינו עומד במבחנים אשר נקבעו בפסיקה (הלכת איטליא רע"פ (עליון) 9142/01), שהינם סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, ועיוות דין שייגרם לנאשם באם לא יבוטל פסק הדין (בהתאמה לבקשה להארכת מועד).

נטען כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר וללא הסבר סביר, כאשר המבקש נמנע מלקבל את הודעות הדואר ועל כן לא עמד בתנאי הראשון, כמו כן לאור הראיות לכאורה שבידי המשיבה להוכחת יסודות העבירה, לא ייגרם למבקש עיוות דין מדחיית בקשתו.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, לא מצאתי עילה לקבל את הבקשה, ואפרט נימוקי:

כנקודת מוצא אין מחלוקת כי בקשותיו של המבקש הוגשו בחלוף המועדים הקבועים בחוק ובפסיקה. ניכר כי הודעת הקנס והמכתבים נשלחו למבקש והומצאו כדין, אלא שהוא נמנע מלקבלם. משבחר בכך אין בהימנעות זו לסייע לו. יובהר-

על פי סעיף 229(ח2) להלן:

"לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230".

ניתן היה איפה מטעמים אלה בלבד לדחות כבר עתה את הבקשה, יחד עם זאת ראיתי להידרש לה גם בהיבט המהותי בזיקה לטענות הצדדים:

המבקש צרף את בקשת הארכת מועד ועיכוב הליכי גביה מיום 6.3.17 ואת תשובת המשיבה מיום 13.3.17, אך לא טרח לצרף את מכתב התשובה הדוחה את ערעורו (שנשלח לכתובתו ביום 23.4.17 וחזר בציון "לא נדרש").

אני דוחה את טענת המבקש לפיה עקב שינוי כתובתו לא קיבל את הודעות הקנס וצירוף מסמך תמצית רישום אוכלוסין מטעם המשיבה מעיד כי הודעות הקנס כמו גם יתר התכתובת הומצאו כדין לכתובתו, בנוסף החובה לעדכן את הרשויות בדבר שינוי כתובת מגורים חלה על המבקש.

על פי סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, הקובע להלן:

(א) תושב רשאי למסור לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר; חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי; היה בחסותו קטין או בגיר שאינו מסוגל למסור הודעה, ימסור התושב הודעה כאמור בעבורו.

(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר.

כמו כן נקבע ברע"פ 1673/15 נורי אלזיאדנה נ' מדינת ישראל (16.6.15) וברעפ 2096/07 דר' צפורה רייני כוכבי נ' מדינת ישראל (01/05/07) כדלקמן:

"העותרת לא צירפה לבקשתה העתק מן הדו"חות שנשלחו לה, ואף בידי המשיבה לא עלה לאתר הודעות אלו. ברם, אפילו הנחתי כי הצדק עם המבקשת וההודעות נשלחו לכתובת שאינה כתובת מגוריה, השקפתי היא כי אין לה להלין בענין זה אלא על עצמה. מבעליו של כלי-רכב אתה מצפה - וזוהי גם חובתו על-פי חוק (ראו סעיף 17 לחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965; סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005) - כי ידאג לכך שהכתובת המצויה בידיהם של גורמי התעבורה היא כתובתו האמיתית. מקום בו לא עשה כן, לא יוכל הוא להישמע בטענה כי דברי דואר שנשלחו לכתובת השגויה לא הגיעו לידי".

בנוסף לאמור, המשיבה התנהלה כלפי המבקש באופן אדיב עת בחרה לשוב לבחון בקשותיו בחלוף המועדים שנקבעו בחוק.

עתירת המבקש כיום כמוה כבביטול הרשעה חלוטה בפלילים, שכן המועד לבקשה להישפט בגינו חלף ועבר לו זה מכבר.

זאת ועוד, נקבע בפסיקה ולא אחת, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו ורק במקרים מיוחדים, מקום בו מדובר בנסיבות שאינן תלויות במבקש, אשר בעטיין לא הגיש את בקשתו במועד, יהיה ניתן להתחשב ולהיעתר לבקשה להארכת מועדים (עפ"ת 33287-02-17 דבאח נ' מדינת ישראל, וע"פ 4448/09 קמר יעקב נ' מדינת ישראל).

השיהוי הניכר בהגשת הבקשה מבלי לצרף תצהיר להוכחת טענותיו עומדים למבקש לרועץ ולא מצאתי כי ייגרם כל עיוות דין למבקש מדחיית בקשתו לנוכח ראיות המשיבה לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת יסודות העבירה.

בשולי הדברים יוער כי גביית קנס שלא שולם במועדו נעשית על פי פקודת המיסים (גביה), כאילו היה מס. לפיכך הואיל והמדובר בשלב של הוצאתו לפועל של עונש הקנס שהושת, אין זה ראוי שבקשה זו תידון על ידי ביהמ"ש שתפקידו ככלל, לדון בעבירות לגופן ולא בביטול קנסות שלא שולמו כדין וללא כל סיבה מוצדקת כבמקרה דנן.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

החלטתי תשלח לצדדים ע"י המזכירות

זכות ערעור כחוק

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.